

LA ESQUELLA DE LA TORRATXA

PERIODICH SATÍRICH, HUMORÍSTICH, IL-LUSTRAT Y LITERARI.
DONARÀ AL MENOS UNS ESQUELLOTS CADA SENMANA.

2 CUARTOS CADA NÚMERO PER TOT ARREU.
NUMEROS ATRASSATS 4 CUARTOS.

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ
LLIBRERÍA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, 20
BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ
Fora de Barcelona, cada trimestre: Espanya 8 rals.
Cuba y Puerto-Rico, 16.—Estranger, 18.

JOCHS FLORALS.

Enguany, com los altres, se n' es celebrada la XXIII festa dels Jochs Florals de sa restauració.

Ja en la vigília, les terjetes n' eren demanades y cercades ab gran espavilament, donchs lo bon recort de les passades anyades suposar feya que se celebrarien ab lluhiment y pompa.

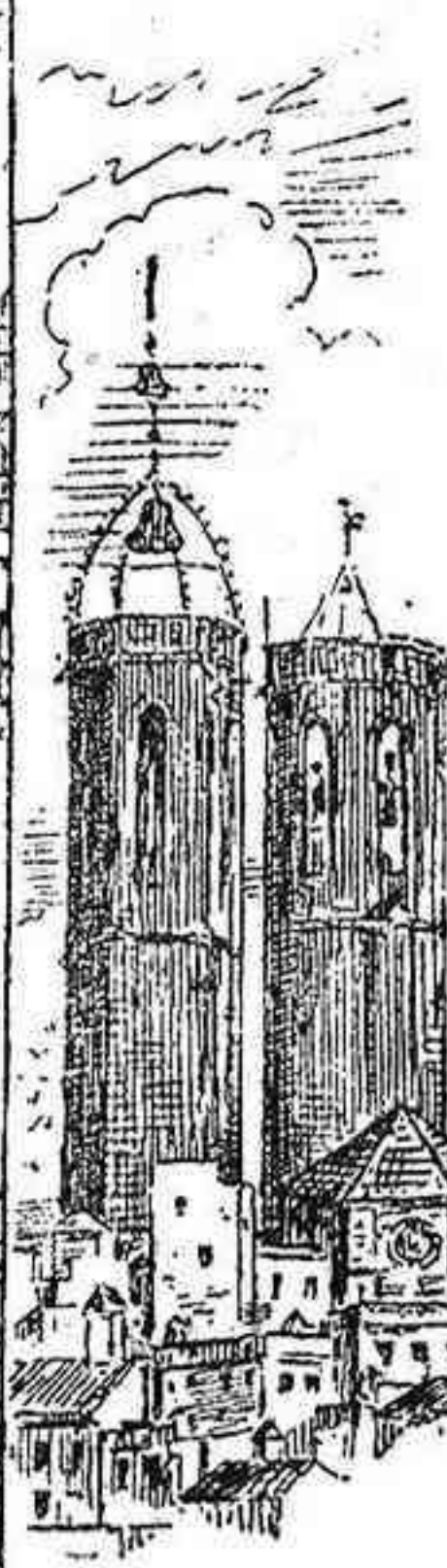
Al mitj jorn les ninetes, totes bonicoyes y ab llurs drapets de les festes y altres diades, empolainades que 'n foren, se n' anaren en professó feta cap a la Lotja, per' acaparar cadira, bèn apropet lo dosser, y poder veurer millor tot quant ocorregut ne fora ab comoditat y pera fer més tropa.

Llurs mares, totes cofoyes anaven darrera hó y guaytantles. ¡Oh Déus! quin goig que 'n feyen ab llurs vestits y gales, algunes guanyades ab greus suades, treballant per altre.

Les families dels poetes y trovaires premiats, no cal dirne si hi mancaren; ans ne foren les primeres pera sentirne bèn clarament lo que llur noy empescat se 'n havia, y comensar los aplaudiments per' alentarlo.

Los currutacos y festejadors donçells, com les mosques a la mel, aytal hi acudiren, puig es cosa bèn sabuda que ahont faldilles hi haja, no han de faltarne calces en abundó.

Lo saló vistosa y gayament adornat ab rames y

branques florides, item més ab velluts de daurats sarrrells, item ab gonfanons y glasses ab penjerelles; per tots costats bessava esplendidesa y moltes pessetes gastades, y encare no parlo del dosser que 'n fou cosa may vista y prou celebrada.

La gent, empenyentse, s' aná encabint, l' hora 'n fou sonada, y la festa encar no comensat havia.

Passá una llarga estona y la frisansa 's feu general: al últim comparegué 'l consistori portant a son cap lo senyor governador y comissions del Ajuntament, Diputació y clero de la ciutat, los quals pujaren al estrado y s' assegueren en lo més preferent lloch.

Tothom féu orelles, pera sentir lo que de franch y de bon grat aquells senyors tingueren a bè dirnos.

Lo primer ne fou un mossen que ab véu molt forta, aytal que de set hores a la rodona sentit s' hauria, ne llegí un paper que 'n duya coses molt bones, saludables y bèn enraonades de un tal Jaume lo *Conqueridor*. Los aplaudiments de la concurrència demostraren que ho havia fet ab molta sapiencia.

Altre 'n fou seguidament lo parlador, lo qual ne digué tot quan escrit ne portava en un paper sobres dels poetes y llurs treballs, donantlos de passaja algun pebrot, perque enguany han portat aytal aplech de bunyols é rosquilletes que segons digué y nosaltres compremguem a dreta lley, no 's podia adjudicar premi de cap mena. Per lo qual creguerem que 'ls jochs de enguany havian estat en quaresma, es a dir, molt magres.

Déu nostre Senyor se n' es estat servit de que aixís sia.

Acte seguit ne fou llegit lo nom del autor de la poesia batejada ab lo títol *Tallada*, lo qual ne resultá esser un donçell anomenat Arthur Masriera, lo qual ne porta lutzana, pera lo qual, no per la poesia, degué serne favorescut ab lo premi de la flor natural de honor e cortesia de la que 'n feu galardó a la senyora comtesa de Bell-lloch, qui s' assentá sota 'l dosser y en lo trono, essentne proclamada *Reyna de la festa* com n' es us e lley en eixes diades.

Llegida que 'n fou la poesia, tots d'guerem confessar que 'l consistori ne degué saber molt més que nosaltres; donchs no la hauriam premiada ni molt menys.

L' accésit primer se doná a una cansoneta, en la qual se parla de *ballades y baguls* de mort. La poesia ni es dolenta, ni curta, ni bèn versificada (Déu l' hi pach al consistori per ses bondats).

Lo segon accésit no fou pas llegit, y per cert que no 'ns ne planguerem gota.

La englantina no fou adjudicada; en cambi y per desgracia ho fou lo primer accésit al dit senyor Masriera, per sa *Mort del Abat* de la que nosaltres ne forem gravement nafrats de sentir-la. Es bèn dolenta, per més senyes! ¡Ay ditxòs l' Abat que se 'n morí, avants de poguer sentir-la!

La viola d'or no fou tampoch adjudicada. L' accésit lo meresqué lo senyor Monserrat per sa poesia *Montalegre*, la qual fou llegida, si bé lo públich no n' enten-

gué un borrall, donchs era escrita en llengua molt travessada, fins feya olor de rancia com l' oli sabent.

Lo premi de la Diputació fou adjudicat al mateix senyor Monserrat per sa imitació de Horaci. Aquesta fou un xich més al alcans de la nostra ignorancia, y la entenguerem en tres ó quatre paraules.

Al mateix premi 's daren tres accésits. Se véu que nostres poetes, están per las traduccions é imitacions.

Lo senyor Nadal se n' endugué 'l premi ofert per la *Renaixensa* al mellor treball en prosa.

Després lo senyor Matheu ne llegí una bonica poesia, en acció de gracias, que ja las mereixiam, per la molestia y angunia que 'ns feren passar.

Y acabada que 'n fou la festa, tothom ne sortia trist y capficat, no se sap si per causa de lo dolentes que 'n foren les composicions premiades ó per la tristesa de veurer com ha arribat a sa agonía, la festa dels Jochs Florals.

Tots, dihentne que val més no celebrarles, avants que ferho com enguany.

Aixó es anar visiblement cul enrera com los cranchs, senyors trovaires; si no 'n saben més no s' hi posen, que sense versos dolents é incomprendibles també passariem y...

Tot sia pera major gloria y satisfacció de Déu senyor nostre. Amen.

LEYANDRO.

RESURRECTIONIS

HORAM MORTUORUM SPECTO.

(Memorias de ultra tumba.)

Després de una llarga malaltia, vaig quedar tan débil y abatut, que passantne la convalecencia, una tarde sens més ni més, vaig sentirme prés de un atac tant fort, que la méva esposa, cridá als vehins y feu anar a buscar al metje, y res hi fou a temps, donantme tothom per mort.

¡Cosa estranya! Jo sentia tot quan aprop meu passava, lo que 's parlava, sens poder fé un sol moviment que revelés als altres la méva existencia.

Col·locat en la caixa, voltat per quatre ciris, qual escalfor no sentia, pero si l' espeternech dels blens al trobar en sa combustió alguna materia estranya; allí fret y estirat, sentia 'ls plors de la méva esposa, quan al ser davant de la gent feya protestas de voler acabar ab sa existencia.

¡Ay, que quan n' estava sola, no plorava, no! Avants ab intranquila mirada obserbava 'l meu rígit cos, temerosa com si esperés que una nova vida m' hagués de dar noves forsas pera despendre'm de aquellas fredas y enrampadas carns.

Un amich meu, aquell a qui jo més estimava y dis-

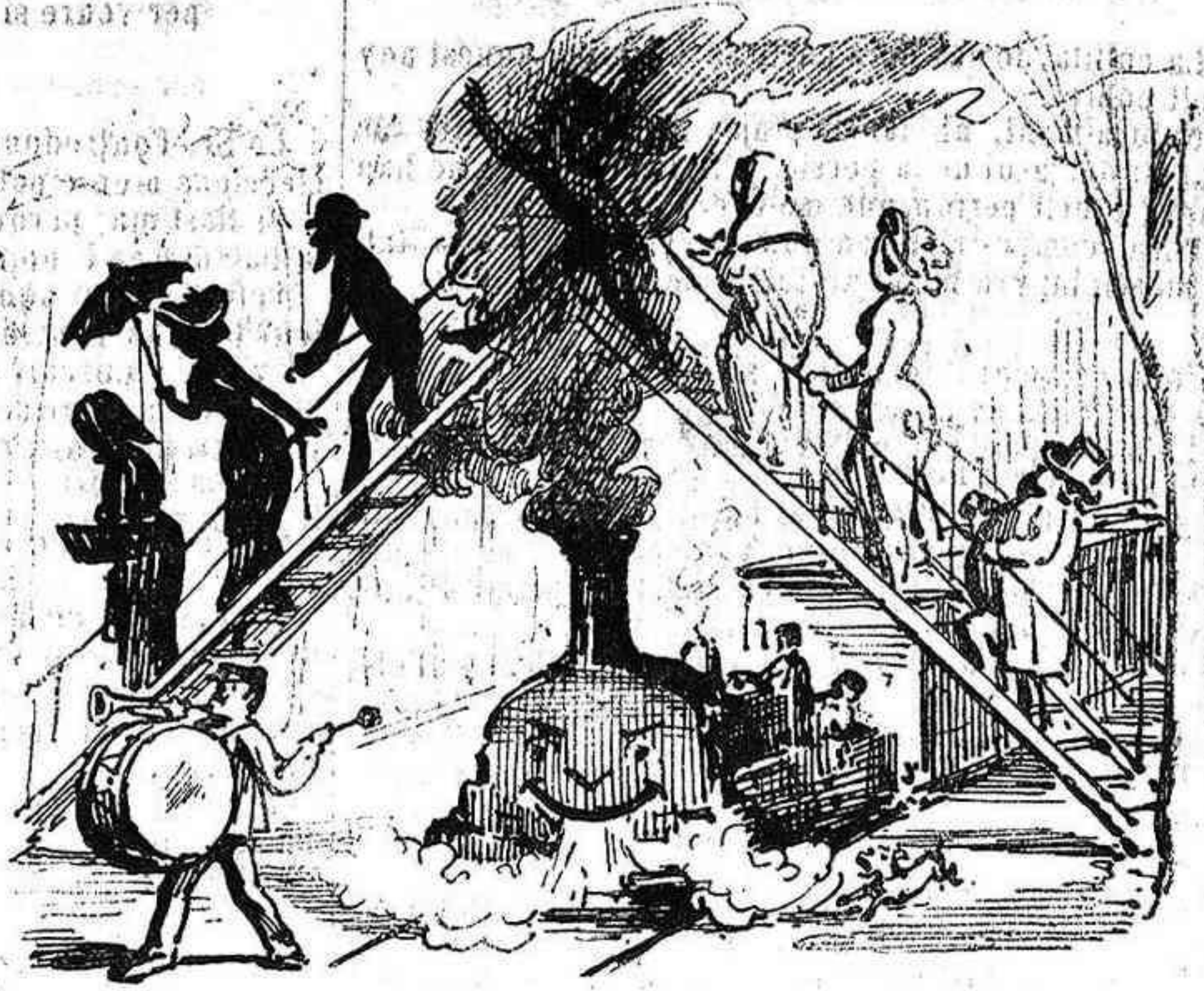
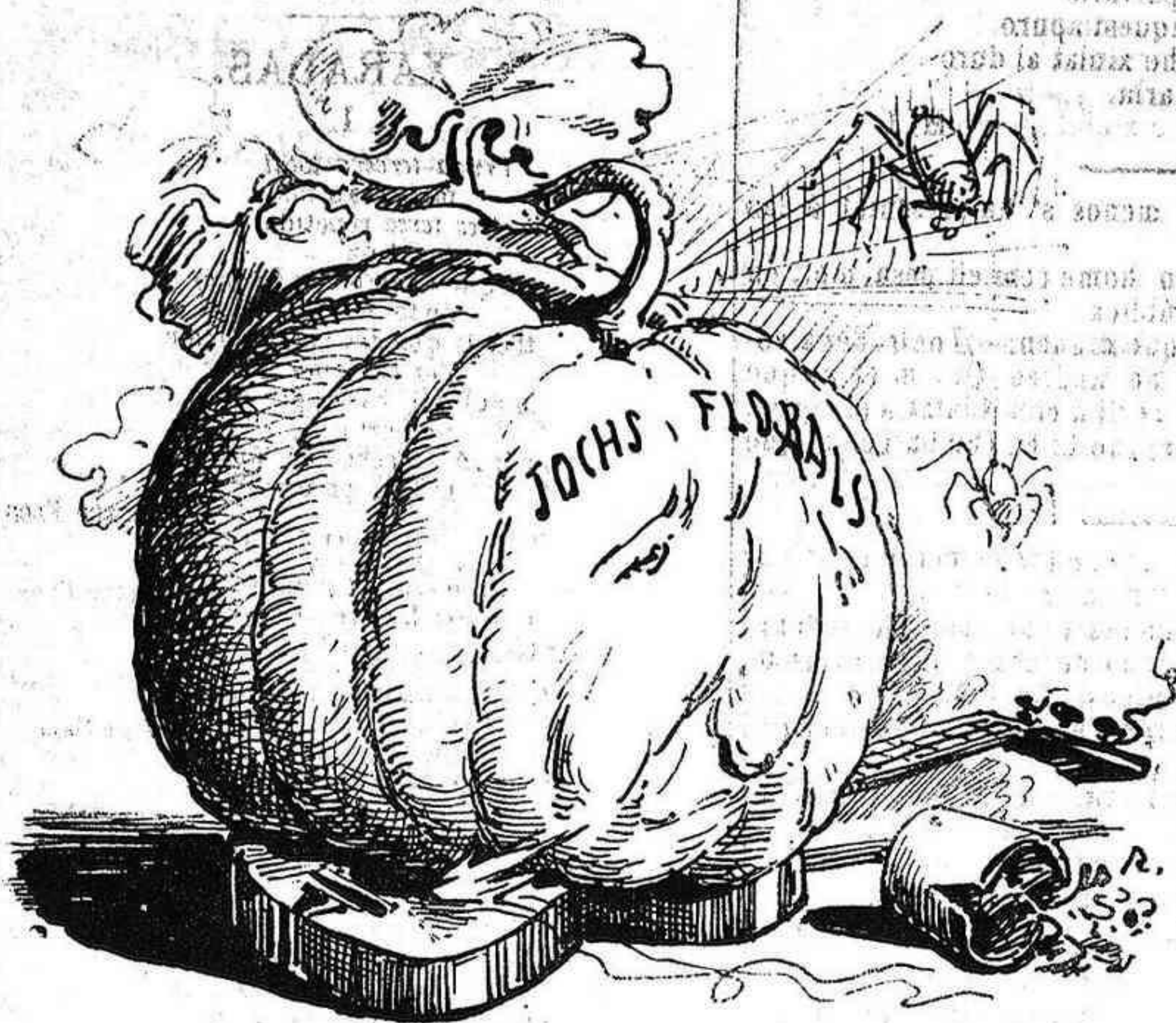

ESQUELLOTS.

ACTUALITATS.

ESQUELLOTS.

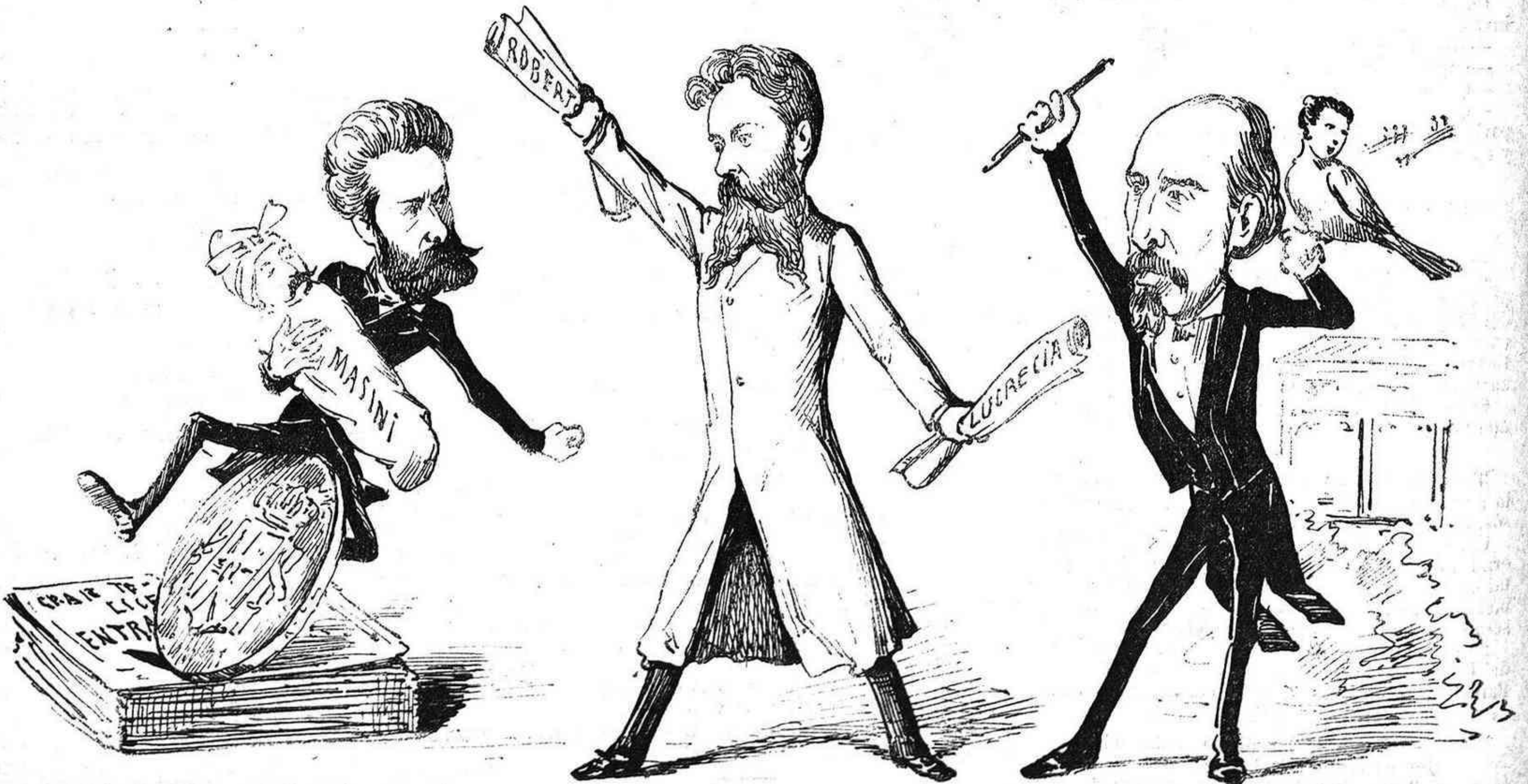
E esdevinqué que una gran carabassa aixafà la guitarra als poetas é trovaires que als Jochs Florals concorrian.

Lo gran pensament de la comissió dels ingenyers. Manera de arreglar lo pas á nivell y de quilotar al públich.

Y encare dirán que 'ls municipals no serveixen de res! Fassin lo favor de dirme si no fossen ells ¿qui nombraria 'ls regidors.

Esperit electoral de Barcelona.

Las tres empresas líricas. ¿Qui trina més, ells ó 'ls artistas que han contractat?